

високъ идеалъ въ себе си. Адепитѣ сж се превърнали въ котли съ единственото желание да изпълнятъ волята Божия. — Кога се превръщатъ на котли? — Когато свършатъ мисията си, за която сж слѣзли на земята. Кой какъ види красивата мома съ тия котли, спира се да я гледа, да се радва на хубавитѣ ѝ котли. Заедно съ водата тя носи щастие на хората. Който нѣма такива котли, той е за съжаление. Всѣки домъ, всѣки човѣкъ трѣбва да носи въ себе си такива котли, чрѣзъ които да раздава животъ, щастие на своитѣ ближни.

„Духътъ ще ви научи.“ — На какво? — На онази дълбока мисль, че всичко, което Богъ е опредѣлилъ да стане, е добро. Като мислите така, вие ще приемете нѣщата съ отворени сърдца, ще примирявате противоречията въ живота си и на всичко ще се радвате. Разумниятъ осмисля и любовта, и умразата, и грѣха. Той никого не мрази; той грѣхъ не прави, но отъ всичко се учи и помага на ближнитѣ си. Мнозина искатъ да знаятъ, какво ще стане съ тѣхъ, следъ като придобиятъ съвършенство. — Много просто, — котли ще станатъ. За обикновения човѣкъ думата котелъ е обикновено нѣщо, но за адепта тази дума съдържа нѣщо велико. За българина думата „лъвъ“ е нѣщо физическо, животното лъвъ; за англичанина, обаче, сжщата дума предизвиква трепване. Той разбира, че се говори за нѣщо възвишено, велико. На английски думата „лъвъ“ означава любовъ. Англичанинътъ разбира тази дума по-добре отъ българина. Българинътъ я туря като символъ за сила на знамето си, а англичанинътъ — въ сърдцето си. Следователно, разбирайте любовта по английски, а не по български, т. е. дръжте любовта въ сърдцето си, а не на знамето си, всички да я виждатъ.

23. Беседа отъ Учителя, държана на 28 юлий, 1929 г.
София. — Изгрѣвъ.